

A Study on the Structural Relationships of Personality Traits and Political Participation among Students with the Mediation of Religious Beliefs

Adeleh Iranpour*

Hamid Reza Arianpour**

Hossein Fattahi Ardakani ***

Abstract

Political participation as one of the major indicators of development is a very important function of people's unique personality-interactive traits, particularly among students. The present research was conducted with the aim of examining the mediatory role of religious beliefs in the relationship between students' personality traits and their political participation. This descriptive-correlational research applied the methodology of structural equation modeling. The population included all the students of Ardakan University in the academic year 2020-2021. 300 students were selected among them by the convenience sampling as the sample. The NEO-Five Factor Inventory (NEO-FFI) (short form) (McCrae & Costa, 1992), the questionnaire of political participation (Farajzadeh, 2014), and the questionnaire of religious beliefs (Khodayarifard, 1995) were used for collecting the data. The data analyzed by descriptive and inferential statistics and showed that the personality traits of neuroticism, extroversion, agreeableness, and conscientiousness have a significant direct effect on political participation among students ($P<0.05$); while the personality trait of flexibility does not have a significant direct effect on political participation ($P<0.05$). In addition, religious beliefs have a significant direct effect on political participation ($P<0.05$). The personality traits of extroversion, agreeableness, flexibility, and conscientiousness also have a significant direct effect on religious beliefs among students ($P<0.05$); but the personality trait of neuroticism does not have a significant direct effect on religious beliefs ($P<0.05$). Moreover, religious beliefs significantly mediate the relationship between the personality traits of extroversion, agreeableness, flexibility, and conscientiousness and political participation among students ($P<0.05$).

Keywords: religious beliefs, personality traits, political participation, student.

* M.A. Student in Psychology, Ardakan University, iranpour.adele@gmail.com.

** Assistant Professor, Department of Psychology, Ardakan University, Corresponding Author,
hamidaryanpour@ardakan.ac.ir.

*** Assistant Professor, Department of Political Sciences, Ardakan University, h-fattahi@ardakan.ac.ir.

بررسی روابط ساختاری ویژگی‌های شخصیتی و مشارکت سیاسی دانشجویان با نقش واسطه‌ای باورهای مذهبی

عادله ایرانپور*

حمیدرضا آریانپور**

حسین فتاحی اردکانی***

چکیده

مشارکت سیاسی به عنوان یکی از شاخص‌های عمدۀ توسعه، تابع بسیار مهمی از ویژگی‌های منحصر به فرد شخصیتی و تعاملی افراد به ویژه دانشجویان است. پژوهش پیش‌رو با هدف بررسی نقش واسطه‌ای باورهای مذهبی در ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی و مشارکت سیاسی دانشجویان انجام شد. این پژوهش یک مطالعه توصیفی-همبستگی به شیوه مدل‌بازی معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشگاه اردکان در سال تحصیلی 1399-1400 بود که تعداد 300 نفر از آنان با استفاده از روش نمونه‌گیری در دسترس، جهت انجام پژوهش انتخاب شدند. برای گردآوری داده‌ها از پرسشنامه ویژگی‌های شخصیتی پنج عاملی نتو فرم کوناه مک‌کری و کاستانا (1992)، پرسشنامه مشارکت سیاسی فرج‌زاده (1393) و پرسشنامه باورهای مذهبی خدایاری فرد (1374) بهره گرفته شد. داده‌های حاصل از پرسشنامه‌ها در دو سطح آمار توصیفی و آمار استنباطی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. نتایج نشان داد ویژگی‌های شخصیتی روان‌ترنده، برون‌گرایی، دلپذیر بودن و باوجود بودن بر مشارکت سیاسی در دانشجویان تأثیر مستقیم معناداری دارند ($P<0.05$). اما ویژگی شخصیتی انعطاف‌پذیری بر مشارکت سیاسی در دانشجویان تأثیر مستقیم معنی‌داری ندارد ($P>0.05$). همچنین باورهای مذهبی بر مشارکت سیاسی تأثیر مستقیم معناداری دارند ($P<0.05$). ویژگی‌های شخصیتی برون‌گرایی، دلپذیر بودن، انعطاف‌پذیری و باوجود بودن نیز بر باورهای مذهبی در دانشجویان تأثیر مستقیم معناداری دارند ($P<0.05$). اما ویژگی شخصیتی روان‌ترنده بر باورهای مذهبی در دانشجویان تأثیر مستقیم معناداری ندارد ($P>0.05$). همچنین باورهای مذهبی، رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی برون‌گرایی، دلپذیر بودن، انعطاف‌پذیری و باوجود بودن را با مشارکت سیاسی در دانشجویان به طور معناداری میانجی‌گری می‌کند ($P<0.05$).

واژگان کلیدی: باورهای مذهبی، ویژگی‌های شخصیتی، مشارکت سیاسی، دانشجو.

مقدمه

امروزه حضور و مشارکت فعال سیاسی جزئی از ضرورت‌های زندگی شهریوندی به شمار می‌رود که دارای آثار و نتایج قابل توجه فردی و اجتماعی است. مشارکت سیاسی از آن جهت که ابزار اصلی برای توزیع دوباره قدرت در داخل یک مجموعه انسانی است؛ می‌تواند مانع بروز بسیاری از تنش‌ها در روابط بین قدرت‌های اجتماعی و سیاسی شود (فلورز^۱ و همکاران، ۲۰۰۹). در این بین، رویکرد ساختاری-کارکردی مشارکت سیاسی را فرایندی می‌داند که در آن اجزا و عناصر متسلکه نظام به گونه‌ای کارکرد دارند که به ثبات و موازنۀ سیاسی می‌انجامند (غفاری، ۲۰۱۲). بر این اساس نظام‌های سیاسی مطلوب، نظام‌هایی هستند که پیوسته زمینه‌های مشارکت فزاینده شهریوندان را بازتعریف و بازتولید کرده و براساس تحقق مشارکت آنان استقرار یافته باشند (باقریان و خوشفر، ص ۱۳۹۶). اوپرادویچ و ماستن^۲ (۲۰۱۷) عنوان کرده‌اند که افزایش مشارکت سیاسی دانشجویان می‌تواند پیامدهای بلندمدت مطلوبی را برای سیاست جامعه بهار آورد و ورود به فعالیت‌های مشارکتی در دوره جوانی می‌تواند علاقه‌مندی به مشارکت سیاسی را در بزرگسالی پیش‌بینی کند. به باور ماجر و نواک^۳ (۲۰۱۸) نیز هرچه دانشجویان فرصت بیشتری را برای تجربه دموکراسی و توسعه دانش، مهارت و نگرش سیاسی خود به دست آورند؛ به شهریوندانی آگاه، مسئول و مشارکتی تبدیل خواهد شد و می‌توانند به ترویج تعاملات مسالمت‌آمیز سیاسی و توسعه سیاست کشور کمک شایانی کنند.

بنابر پژوهش‌های پیشین (زارعی، ۱۳۹۶؛ آقایوسفی و همکاران، ۱۳۹۳)، یکی از عوامل تأثیرگذار بر مشارکت سیاسی شخصیت می‌باشد که از بنیادی ترین مفاهیم روان‌شناسی است. حوزه روان‌شناسی شخصیت به بررسی ویژگی‌های فردی اعم از هیجانی و رفتاری می‌پردازد که معمولاً ثابت و قابل پیش‌بینی و در زندگی روزمره قابل پیگیری هستند (کاپلان^۴ و سادوک، ۲۰۰۳). به لحاظ مفهومی، ویژگی شخصیت به راههایی اشاره دارد که یک فرد جهت رویارویی با مسائل جدید برمی‌گزیند. این ویژگی‌ها معمولاً ثابت و تغییرناپذیر هستند (ورما و شیخ،^۵ ۱۹۹۶). به طورکلی در روان‌شناسی، امروزه دیدگاه‌های متفاوتی در مورد شخصیت وجود دارد. نظریه پنج عاملی شخصیت،^۶ از رویکردهایی می‌باشد که نزد اهل فن از پذیرش نسبی برخوردار است.

1. Flores

2. Obradovic & Masten

3. Mager & Nowak

4. Kaplan & Sadock

5. Verma & Sheikh

6. Five-factor model of personality

کاستا و مککری^۱ (۱۹۸۵) با استفاده از تحلیل عاملی به این نتیجه رسیدند که می‌توان بین تفاوت‌های فردی در عوامل شخصیتی، پنج بُعد عمدۀ را از یکدیگر تفکیک کرد (حق‌شناس، ۶؛ ۲۰۰۶؛ به نقل از زارعی، ۱۳۹۶).

در سال‌های گذشته، توجه دانشمندان سیاسی به این سؤال معطوف شده که آیا صفات شخصیتی، تفاوت‌ها در نگرش و مشارکت سیاسی افراد را توجیه می‌کنند (گاربر^۲ و همکاران، ۲۰۱۲). می‌توان گفت که بررسی شخصیت و سیاست، قدیم‌ترین سنت در روان‌شناسی سیاسی است و از مفهوم شخصیت برای ارزیابی انواع گسترهای از رفتارهای سیاسی استفاده شده است: از روان‌شناسی رهبران سیاسی و آسیب‌شناسی روانی کسانی که مرتکب شقاوت‌هایی با انگیزه سیاسی شده‌اند؛ مانند هیتلر گرفته تا نقشی که عوامل شخصیتی در نگرش افراد به نژاد و قومیت، مشارکت سیاستی و تمایل به اطاعت از مسئولان بازی می‌کنند (آدنو^۳ و همکاران، ۲۰۰۷).

یکی دیگر از متغیرهایی که می‌تواند بر مشارکت سیاسی دانشجویان اثرگذار باشد، باورهای مذهبی آنهاست. به اعتقاد جونز و لیل^۴ (۲۰۱۱) نیز یکی از مهم‌ترین عواملی که بر روی رفتار مشارکتی سیاسی افراد تأثیر می‌گذارد، باورهای مذهبی و دینداری افراد است؛ در حقیقت عامل مذهب و باورهای مرتبط با آن به لحاظ گستره اجتماعی بودن آن در شکل‌گیری، تحکیم و تقویت روابط اجتماعی-سیاسی تأثیرگذار است. باورهای مذهبی اساساً با نمادهایی سروکار دارد که غیرعینی‌اند و احساسات، ارزش‌ها و امیدهای افراد را بیان می‌کنند یا جریان گُنش متقابل میان انسان‌ها و فعالیت‌های اجتماعی-سیاسی را سازمان داده، به نظم می‌کشاند یا کل مجموعه اذهان و اعیان را جمع‌بندی می‌کند و زمینه این کل را نشان می‌دهد (همیلتون، ۲۰۰۱^۵).

از یکسو تحقیقات زیادی در مورد شخصیت و مذهب در کشورهای مختلف انجام شده است؛ زیرا مذهب در هر کشوری، سیاست‌گذاری‌ها و برنامه‌ریزی‌های کشور و شخصیت افراد آن کشور را تحت تأثیر قرار می‌دهد و در این میان، ایران به عنوان یک کشور مذهبی و جوان نیازمند مطالعه و پژوهش در این زمینه است. باورهای مذهبی با سلامت روان، میزان تندیگی، سازگاری روان‌شناسخی، افسردگی و اضطراب رابطه دارد و از سوی دیگر مطالعات بیانگر شکل‌گیری شخصیت و مذهب در نوجوانی و ثبات آن در دوران بعدی زندگی است (بهرامی و تاشک، ۲۰۰۴).

1. Costa & McCrae

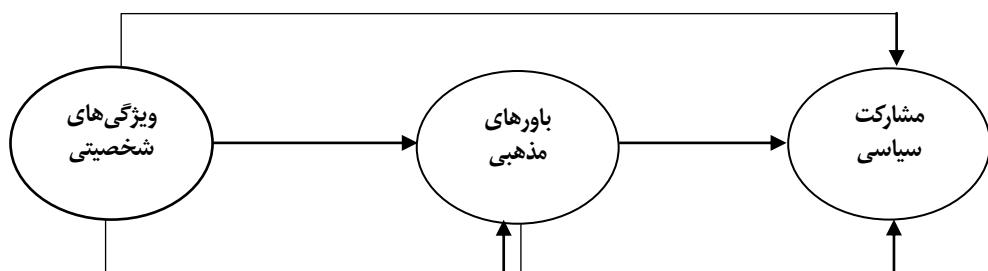
2. Gerber

3. Adorno

4. Jones and Leal

5. Hamilton

از این‌رو، شخصیت و ویژگی‌های شخصیتی می‌تواند یکی از تعیین‌کننده‌های عمل به باورهای دینی باشد. دوریز و سوننس^۱ (۲۰۰۶) در پژوهش خود نشان دادند که تقاضات‌ها در شخصیت و شکل‌گیری هویت می‌تواند تعیین‌کننده گرایش‌ها و باورهای مذهبی باشد؛ بنابراین با توجه به اهمیت دوران دانشجویی به عنوان یکی از مهم‌ترین دوران در شکل‌گیری جهت‌گیری مذهبی (ایزنک،^۲ ۱۹۹۸؛ ساروگلو،^۳ ۲۰۱۷) و توجه به این نکته که ایجاد علاقه به مشارکت سیاسی و اجتماعی در میان دانشجویان در قالب وضعیتی فرآیندی در طول زمان ایجاد می‌شود (اواداتل و توبله،^۴ ۲۰۰۷) و می‌تواند در بلندمدت به ترویج تعاملات مسالمت‌آمیز اجتماعی و سیاسی و توسعه خصوصیات متناسب با رفتارهای شهریوندی کمک شایانی کند (گوسلینگ،^۵ ۲۰۰۸)؛ این پژوهش قصد داشت به این سؤال پاسخ دهد که آیا باورهای مذهبی دانشجویان در ارتباط بین مشارکت سیاسی آنها با ویژگی‌های شخصیتی شان نقش واسطه‌ای دارد؟

شکل ۱: مدل پیش‌فرض پژوهش

۱. پیشینه پژوهش

رهبر قاضی و همکاران (۱۳۹۹) در پژوهشی با عنوان «گرایش‌های محافظه‌کاری فرهنگی-سیاسی: تأثیر ویژگی‌های شخصیتی» نشان دادند که ویژگی‌های شخصیتی بر گرایش‌های سیاسی و فرهنگی تأثیر معناداری دارند؛ به این صورت که نخست بین گشودگی به تجربه و گرایش به محافظه‌کاری فرهنگی و سیاسی رابطه معنادار و منفی وجود دارد. دوم اینکه با وجود بودن به شکلی معنادار بر گرایش افراد به سمت محافظه‌کاری در دو حوزه فرهنگی و سیاسی تأثیر مثبت

1. Duriez & Soenens

2. Eysenck

3. Saroglou

4. O'Donnell & Tobbell

5. Gosling

می‌گذارد. سرانجام از سه متغیر دیگر موجود در ویژگی‌های شخصیتی تنها روان‌نじورخوی است که می‌تواند بر روی گرایش به محافظه‌کاری فرهنگی تأثیر معنادار و مثبتی گذارد.

نیازی و همکاران (1399) در پژوهشی با عنوان «رابطه دینداری و مشارکت سیاسی شهروندان در ایران» نشان دادند که ضریب تأثیر دینداری بر مشارکت سیاسی معادل ۰/۳۳ است که براساس نظام تفسیری کوهن، این میزان تأثیر در حد متوسط ارزیابی می‌شود؛ همچنین با در نظر گرفتن جنسیت به عنوان متغیر تعديل‌کننده، این ضریب برای زنان ۰/۲۸ و مردان ۰/۴۳ ارزیابی شده است. پس مؤلفه دینداری بر میزان مشارکت سیاسی اثرگذار می‌باشد که این میزان در بین گروه مردان تا حدودی بیشتر از زنان است و پایین‌دی بیشتر مردان به باورها و اعتقادهای دینی، زمینه را برای مشارکت سیاسی بیشتر آنان فراهم می‌کند.

جعفری کلاریجانی و همکاران (1399) در پژوهشی با عنوان «بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی مؤثر بر مشارکت سیاسی در بین جوانان استان مازندران» بیان کردند که متغیرهای مستقل اثربخشی سیاسی، جامعه‌پذیری سیاسی و باورهای دینی و مذهبی با متغیر وابسته مشارکت سیاسی رابطه معناداری دارند و این سه متغیر مجموعاً ۶۲ درصد از تغییرات مشارکت سیاسی را تبیین می‌کنند که از این میان، متغیر باورهای دینی و مذهبی بیشترین و متغیر اثربخشی سیاسی کمترین تأثیر را بر روی مشارکت سیاسی دارد.

حاجی‌پور و همکاران (1399) در پژوهشی با عنوان «تأثیر سرمایه اجتماعی و دینداری بر الگوهای مشارکت‌پذیری سیاسی در بین شهروندان بالای ۱۸ سال شهر اهواز» نشان دادند که دینداری و ابعاد سرمایه اجتماعی (اعتماد اجتماعی، تعامل اجتماعی، کنش‌های یاریگرانه، شبکه روابط و پیوندهای اجتماعی) تأثیر مثبت معنادار بر مشارکت‌پذیری سیاسی دارند و هرچه سطح دینداری و سرمایه اجتماعی بالا باشد، مشارکت‌پذیری سیاسی افزایش می‌یابد.

ایمانی‌فر و همکاران (1399) در پژوهشی با عنوان «تدوین مدل شهادت طلبی براساس ویژگی‌های شخصیتی با نقش واسطه‌ای نگرش مذهبی و عمل به باورهای مذهبی در دختران بسیجی» نشان دادند برون‌گرایی، توافق‌پذیری و مسئولیت‌پذیری بر میل به شهادت اثر مثبت مستقیم و غیرمستقیم به واسطه متغیرهای درون‌زای نگرش مذهبی و عمل به باورهای مذهبی دارد، اما انعطاف‌پذیری بر میل به شهادت اثر منفی مستقیم و غیرمستقیم دارد. بین متغیر بروزنزای نروزگرایی نیز ارتباط مستقیم و غیرمستقیمی با میل به شهادت طلبی مشاهده نشده است.

ایکسیو^۱ و همکاران (2021) در پژوهشی با عنوان «گشودگی به تجربه و وظیفه‌شناسی:

1. Xu

آزمایش ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی سطح پایین و جهت‌گیری سیاسی^۱ نشان دادند که هر دو بعد شخصیتی (گشودگی به تجربه و وظیفه‌شناسی) با گرایش سیاسی لیبرال ارتباط مثبت معناداری دارند؛ همچنین ویژگی‌های شخصیتی سطح پایین (شامل حساسیت زیبایی‌شناختی، کنجکاوی عقلانی، شفقت به خود/دلسوزی، نظام، خوشروی و ابراز وجود) با جهت‌گیری سیاسی ارتباط مثبت معنادار و ویژگی‌های روان‌نژندی (شامل کناره‌گیری، افسردگی، اضطراب و...) با جهت‌گیری سیاسی ارتباط منفی معناداری دارند.

ساورهبر^۲ و همکاران (2021) در پژوهشی با عنوان «رابطه رضایت زناشویی، باورهای مذهبی و جهت‌گیری سیاسی»، نشان دادند بین رضایت زناشویی و باورهای مذهبی و بین باورهای مذهبی و جهت‌گیری سیاسی در موضوعات محافظه‌کارانه سیاسی همبستگی معنادار و بین باورهای مذهبی و جهت‌گیری سیاسی نیز در مسائل لیبرال همبستگی منفی معنادار وجود دارد و بین رضایت زناشویی و جهت‌گیری سیاسی رابطه معنادار وجود ندارد.

کایواس و داوسون^۳ (2021) در پژوهشی با عنوان «مروری یکپارچه در تحقیقات اخیر درباره روابط بین باورهای مذهبی، ایدئولوژی سیاسی، اقتدارگرایی و تعصب مذهبی» نشان دادند که براساس مطالعات انجام‌شده در سالیان گذشته، محافظه‌کاری سیاسی با میل به نظم و ثبات به عنوان دو ویژگی ضروری برای جوامع فعال و مقدر سیاسی همبستگی مثبت دارد؛ همچنین بین باورهای مذهبی با ایدئولوژی سیاسی، اقتدارگرایی سیاسی و تعصب مذهبی رابطه معنادار وجود دارد. با وجود آن به عقیده این نویسندها باید توجه داشت که هم اخلاق و هم حقوق بشر حکم می‌کند که افراد باید آزادانه از هر یک از باورهای مذهبی و سیاسی خود حمایت کنند و این باورهای مذهبی و سیاسی می‌توانند بر ایدئولوژی سیاسی و اقتدارگرایی کشورها تأثیرگذار باشند.

استرانگ^۴ و همکاران (2021) در پژوهشی با عنوان «دین و رشد شخصیت: تغییرات ویژگی‌های شخصیت بعد از گرایش به باورهای مذهبی و انحراف از باورهای مذهبی» نشان دادند که در پی انحراف افراد از مذهب، ویژگی‌های شخصیتی صداقت-فروتنی و وظیفه‌شناسی در آنان کاهش و سطح روان‌نجزی در آنها افزایش می‌یابد، اما پس از گرایش افراد به باورها و آعمال مذهبی، میزان صداقت/فروتنی، وظیفه‌شناسی، باوجودان بودن و مسئولیت‌پذیری در آنان بیشتر می‌شود؛ بنابراین گرایش به باورهای مذهبی و انحراف از این باورها می‌تواند تغییرات خاصی را در شخصیت افراد ایجاد کند که بارزترین آن مربوط به میزان صداقت-فروتنی و وظیفه‌شناسی آنان

1. Sauerheber

2. Cuevas & Dawson

3. Stronge

است.

مطالعات فراوانی درباره مشارکت و فعالیت‌های سیاسی، چگونگی تغییر و تحول آن در نسل‌های مختلف و نیز علل کاهش آن در چند سال گذشته انجام شده است و این یافته‌ها نشان می‌دهد که از دو دهه گذشته، انگیزه مشارکت سیاسی دانشجویان کاهش یافته و ضرورت مطالعه مشارکت سیاسی دانشجویان و عوامل تشکیل‌دهنده و مؤثر بر آن را بیش از پیش ساخته است و با وجود علاقه آشکار به ویژگی‌های نسل کنونی دانشجویان و نیز سطوح مشارکت سیاسی آنان، پژوهش‌های اندکی در این زمینه وجود دارد که به نظر می‌رسد با اجرای این پژوهش در زمینه شناخت تأثیر ویژگی‌های شخصیتی بر مشارکت سیاسی با نقش میانجی باورهای مذهبی و نیز کشف راهکارهای عملی حاصل از یافته‌های تجربی به منظور برنامه‌ریزی بهتر در توسعه سیاسی، نتایج قابل ملاحظه‌ای به دست آید؛ همچنین تبیین کارکردهای دانشگاه به عنوان یکی از بخش‌های ساختار فرهنگی کشور و نقشی که دانشجو در این زمینه بر عهده دارد، به خوبی مبین توجه به پژوهش در زمینه مشارکت سیاسی دانشجویان است؛ بنابراین براساس مطالب گفته شده، کشف مدل‌یابی مشارکت سیاسی دانشجویان بنابر ویژگی‌های شخصیتی و باورهای مذهبی از اهداف پژوهشگر در انجام پژوهش پیش رو است.

2. مفاهیم و مبانی نظری

2-1. مشارکت سیاسی

درباره مفهوم مشارکت سیاسی تعاریف فراوانی ارائه شده است؛ به طورکلی در دایرة المعرف بین المللی علوم اجتماعی آمده است: مشارکت سیاسی، فعالیت داوطلبانه اعضای جامعه در انتخاب رهبران و شرکت مستقیم در سیاست‌گذاری‌های عمومی است (بیرو، 1996). در نگاهی دیگر مشارکت سیاسی، عملی ارادی و آگاهانه است که به طور مستقیم از راههای قانونی و مسالمت‌آمیز به منظور تأثیرگذاری بر تصمیم‌گیری‌های مربوط به اداره جامعه انجام می‌شود و به عنوان یک روش سیاسی دارای منافع عملی ویژه‌ای است که فقدان آن به ساماندهی سیاسی و اهداف بلندمدت حکومت آسیب وارد می‌کند؛ در واقع مشارکت سیاسی را می‌توان به مثابه مجموعه‌ای از فعالیت‌ها و اعمال تعریف کرد که افراد به واسطه آن در جستجوی نفوذ یا حمایت از حکومت و سیاست خاصی هستند (مظاہری و همکاران، 1397).

از نظر دی-بنویست¹ (2016) مشارکت سیاسی یک قالب سیاسی است که در آن هر

1. De Benoist

شهروند حق دارد از راه تعیین احکام و امکان اظهار موافقت و مخالفت با آنها در امور عامه شرکت کند. مشارکت سیاسی دخالت واقعی مردم در سرنوشت جامعه خود به دور از هرگونه تهدیدات سیاسی، شغلی و یا انتظارات مادی و مقامی همچون فرصت طلبی و تنظیم است؛ به‌گونه‌ای که تأثیر تعیین‌کننده‌ای در سرنوشت آنها داشته باشد (عبداللهی نژاد و همکاران، 1395). از جنبه دیگر مشارکت سیاسی به معنای وجود رقابت و منازعه مسالمت‌آمیز بین بخش‌های گوناگون جامعه سیاسی برای دستیابی به قدرت، اداره جامعه و تعریف مصالح عمومی است (نادری، 1396). به عقیده هاردویک^۱ (2009) مشارکت سیاسی هر نوع فعالیت سیاسی داوطلبانه در مورد احرار، انتخاب کردن و انتخاب شدن برای پست‌های سیاسی جامعه و اثرگذاری در شکل‌گیری سیاست‌های عمومی و نهادهای سیاسی جامعه تعریف می‌شود.

راش^۲ (2014) مشارکت سیاسی را درگیر شدن فرد در سطوح مختلف فعالیت در نظام سیاسی تا داشتن مقام رسمی سیاسی تعریف می‌کند و آن را پدیده‌ای جهانی می‌داند، البته نه بدین معنا که همه افراد لزوماً فعالیت سیاسی دارند و نه اینکه از نظر شکل وسعت در همه جوامع به یک اندازه است، بلکه به این معنا که در همه جوامع وجود داد و شرایط پذیرش تغییرات را فراهم می‌سازد (قادرزاده و همکاران، 1398)؛ همچنین پای^۳ (2015) نیز مشارکت سیاسی را هر نوع اقدام داوطلبانه، موفق یا ناموفق، سازمان یافته یا بی‌سازمان، مقطوعی یا مستمر می‌داند که برای اثرگذاری بر انتخاب سیاست‌های عمومی، اداره امور عمومی یا گزینش رهبران سیاسی در سطوح مختلف حکومتی به روش‌های قانونی و غیرقانونی به کار می‌رود (سردارنیا و همکاران، 1398).

در مجموع مشارکت سیاسی را می‌توان تصمیم و انتخاب آگاهانه مردم برای تعیین سرنوشت سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه خود دانست تا بدین‌وسیله قوانین، ارزش‌ها، هنجارها و اعتقادات مردم جامعه‌ای که در آن زندگی می‌کنند؛ با نظرات و انگیزه‌های آنان همسو باشد (مولایی، 1397).

2-2. شخصیت

صاحب‌نظران حوزه شخصیت و روان‌شناسی از واژه شخصیت، تعاریف گوناگونی ارائه داده‌اند. از نظر ریشه‌ای واژه شخصیت معادل واژه لاتین «Personality» است؛ اما در حقیقت از ریشه لاتین «Person» گرفته شده که به معنای نقاب یا ماسکی بوده است که در یونان و روم قدیم بازیگران

1. Hardwick
2. Rush
3. Pie

تئاتر بر چهره می‌گذشتند. این تعبیر اشاره به این مطلب دارد که شخصیت هر فردی، ماسکی است که او بر چهره خود می‌زند تا وجه تمیز وی از دیگران باشد. هیلگارد¹ شخصیت را الگوهایی از رفتار و شیوه‌هایی از تفکر می‌داند که نحوه سازگاری فرد را با محیط تعیین می‌سازد؛ در حالی که برخی از روان‌شناسان شخصیت را به ویژگی‌های پایدار فرد نسبت می‌دهند و آن را به صورت مجموعه‌ای از ویژگی‌هایی می‌دانند که باثبات و پایدارند و سبب پیش‌بینی رفتار فرد می‌شوند. بنابراین از دیدگاه هیلگارد، شخصیت به تمامی خصلت‌ها و ویژگی‌هایی همچون اندیشه، احساسات، ادراک شخص از خود، نقطه‌نظرات، طرز فکر و بیشتر عادات گفته می‌شود که معرف رفتار یک فرد هستند. واژه شخصیت معانی گوناگونی در زبان روزمره مردم دارد. یکی از معانی آن مربوط به هر نوع صفت اخلاقی یا برجسته است که سبب تمایز و برتری فردی نسبت به افراد دیگر می‌شود؛ مثلاً وقتی گفته می‌شود: «او با شخصیت است»، یعنی «او» فردی با ویژگی‌هایی است که می‌تواند افراد دیگر را با «کارایی و جاذبه اجتماعی خود» تحت تأثیر قرار دهد و نیز واژه «بی‌شخصیت» به معنای داشتن ویژگی‌های منفی است که دیگران را در جهت منفی تحت تأثیر قرار می‌دهد. دیدگاه روان‌شناسی در مورد شخصیت، چیزی فراتر و متفاوت‌تر از دیدگاه‌های مردم و جامعه است. بر این مبنای در روان‌شناسی افراد به گروه‌های باشخصیت و بی‌شخصیت یا شخصیت خوب و بد تقسیم نمی‌شوند؛ بلکه از نظر این علم، همه افراد دارای شخصیت می‌باشند که باید به صورت علمی مورد مطالعه قرار گیرند. پس چنین دیدگاهی به شخصیت و انسان، پیدایش نظریه‌های فراوانی همچون روان‌کاوی، انسان‌گرایی، شناختی، یادگیری اجتماعی... در حوزه مطالعه این گرایش از علم روان‌شناسی را موجب شده است (هارلوک، 2005). بنابر دیدگاه آپورت، شخصیت در برگیرنده سازمان پویایی از ویژگی‌ها است که در درون سیستم روان‌شناختی و جسمانی فرد قرار دارد و تحت تأثیر الگوهای فکری، هیجانی و رفتاری وی می‌باشد؛ به بیان دیگر آپورت بر این عقیده است که ساختار شخصیتی فرد، تعیین‌کننده نوع رفتارهای وی است. پس بر مبنای این تعاریف، ویژگی‌های شخصیتی دارای سه عملکرد عمده هستند و می‌توانند رفتارها را جمع‌بندی، پیش‌بینی و آنها را تبیین کنند (رابرتز² و همکاران، 2008)؛ بر این مبنای ویژگی‌های شخصیتی، رفتارهای اجتماعی افراد را براساس اولویت‌ها و ارزش‌های آنها در جهت ایجاد پیامدهای خاص در موقعیت تبیین می‌کنند (گنجی، 1396). بنابراین رفتارهای هر شخص تحت تأثیر اولویت‌ها و ارزش‌های خود او قرار دارد که احساس مسئولیت‌پذیری را در وی تقویت می‌سازد و

1. Hilgard

2. Roberts

موقعیت‌هایی را برایش فراهم می‌کند که با شخصیت وی همپوشی داشته دارد (فیست و فیست، 2006).

2-3. باورهای مذهبی

شواهد پژوهشی نشان می‌دهد که اعتقادات و باورهای مذهبی توانسته‌اند با اراضی بسیاری از نیازهای اساسی بشر، خلاهای اخلاقی، عاطفی و معنوی او را پر کنند؛ همچنین براساس شواهد، باورهای مذهبی پاسخ بسیاری از پرسش‌های بشر در زمینه هدف و معنای زندگی را می‌دهد و با روشن‌سازی بسیاری از مسائل پیچیده زندگی و دادن امید و اطمینان به افراد، قدرت رویارویی آنها را با مشکلات تحکیم می‌بخشد و ضمن استحکام پخشیدن به خصوصیات اخلاقی و معنوی در اجتماع، پایگاه بسیار محکم و مطمئنی را برای انسان در برابر مشکلات و محرومیت‌های زندگی فراهم می‌کند (مدبر و همکاران، 1397).

امروزه در بیشتر جوامع ثابت شده است که خانواده‌های مذهبی نسبت به خانواده‌های سنت مذهب از آرامش فردی-خانوادگی و اجتماعی بیشتری برخوردارند و بین عمل به باورهای مذهبی و سلامت روانی افراد رابطه وجود دارد؛ به طوری که با کاهش عمل به باورهای مذهبی از میزان سطح سلامت عمومی و روانی افراد کاسته می‌شود (گودرزیزاده و بهرامی، 1397).

به طورکلی باورهای مذهبی به عنوان مجموعه‌ای از بایدها و نبایدها، اعتقادات و ارزش‌های اختصاصی و تعمیم‌یافته از مؤثرترین تکیه‌گاه‌های روانی به‌شمار می‌روند و می‌توانند زمینه لازم را در جهت نشان دادن معنای زندگی به فرد، امیدواری و خودشکوفایی وی فراهم کنند و در شرایط حاد نیز با فراهم‌سازی تکیه‌گاهی مطمئن، فرد را از تعلیق و بی‌معنایی نجات دهند؛ بر این اساس منظور از باورهای مذهبی، داشتن نگرش نظاممندی از باورها و اعمال نسبت به امور مقدس است که معطوف به دو بعد آشنایی و دین باوری می‌شود و زمینه را برای ثبات، استمرار و پایداری فرد در جامعه فراهم می‌کند (بدری گرگی، 1393).

شاخص‌های مذهبی بودن و باورهای مذهبی را می‌توان در پنج بعد طبقه‌بندی کرد که به شرح زیر است (چراغی و بیاری، 1398):

1. بعد اعتقادی: این بعد ناظر بر اعتقاد به واقعیت الوهیت و یگانگی خداوند و زیرشاخه‌های آن شامل عالم بزرخ، راضی بودن از قضا و قدر، شیطان، جن، عدل، بهشت، جهنم و... است. منظور از اعتقاد به عالم بزرخ، اعتقاد به عالمی است که حائل و فاصله میان این دنیا و قیامت می‌باشد که انسان پس از مردن، نخست وارد این عالم خواهد شد. منظور از راضی بودن از قضا و قدر، رضایت به آنچه خداوند بر انسان مقدار کرده و صبر کردن بر بلاهایی است که از جانب او

می‌رسد. منظور از اعتقاد به جن، باور به موجودی نامرئی است که مکلف به انجام تکالیفی مانند تکالیف انسان است. منظور از اعتقاد به عدل، باور به عدالت خداوند است.

2. بُعد مناسکی: این بُعد ناظر بر اعمالی است که در چارچوب زندگی دینی و مذهبی انجام می‌شوند؛ مانند: نماز، دعا، زیارت و... . نماز در لغت به معنای پرسش، نیاز، سجود، اظهار بندگی و اطاعت و یکی از فرایض واجب برای مسلمانان است. منظور از استمرار در انجام مناسک (دعا و مناجات)، تداوم و مقطعي نبودن انجام مناسک دینی از سوی افراد متدين است.

3. بُعد اخلاقی: این بُعد ناظر بر رعایت صفات پسندیده همچون تواضع و فروتنی، خودسازی و دوری از صفات ناپسند همچون غبیت، تهمت و... در زندگی روزمره است. منظور از تواضع و فروتنی این است که انسان قدر خود را بشناسد و با دلی مملو از فروتنی خود را به جایگاه خویش نشاند و اگر بدی بیند آن را با نیکی بپوشاند، فروخورنده خشم باشد و از مردم بگذرد. منظور از خودسازی این است که انسان خود را بشناسد و جایگاه خود را در جهان آفرینش تشخیص دهد. منظور از صله رحم، رفت و آمد با دوستان و خویشاوندان است. منظور از قناعت، بستنده کردن به آنچه مقدر است و چنگ نینداختن به سوی آنچه دستیابی به آن دشوار است. منظور از غبیت، بازگویی عیب پنهان و گناهان سرّی دیگران است. منظور از تهمت، نسبت دادن امر بد به فردی (در غیاب یا حضور دیگران) است که در او نباشد.

4. بُعد رفتاری: این بُعد در برگیرنده تمایل به عمل و آمادگی برای پاسخگویی به شیوه‌های خاص و رفتار می‌باشد که شامل مراقبت از زبان، عدم پیگیری عیوب و لغزانهای دیگران، خیرخواهی برای مؤمنان، دوری از ریا و تولی و تبری است. منظور از مراقبت از زبان، بازگو نکردن آن چیزی است که به ضرر دنیا و آخرت باشد. منظور از عدم پیگیری عیوب دیگران، جستجو نکردن عیوب دیگران و آزار دادن آنهاست. منظور از خیرخواهی برای مؤمنان، طلب خیر برای خود و دیگران است. منظور از دوری از ریا، نشان ندادن عمل درست به مردم به منظور جاهطلبی، خودنمایی و تظاهر به پرهیزکاری است. منظور از تولی، دوستداری دوستان خدا و منظور از تبری، دشمنی با دشمنان خدا است.

5. بُعد پیامدی: این بُعد بر اجرای اصول و فرامین دینی در زندگی روزمره تأکید دارد که شامل حسادت نورزیدن، صبر داشتن، عفو به جای قصاص، صداقت، درستکاری در تبادلات و... است. منظور از حسادت نداشتن این است که آنچه را که خدا به دیگری داده، برای او بخواهی و از آن رنج نبری و آرزوی زوال آن را نداشته باشی.

3. فرضیه‌های پژوهش

3-1. فرضیه اصلی

باورهای مذهبی در ارتباط بین ویژگی‌های شخصیتی با مشارکت سیاسی دانشجویان نقش واسطه‌ای دارد.

3-2. فرضیه‌های فرعی

بین ویژگی‌های شخصیتی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

بین باورهای مذهبی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

بین ویژگی‌های شخصیتی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

4. روش پژوهش

پژوهش حاضر از نوع همبستگی با استفاده از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری (تحلیل مسیر) بود. جامعه پژوهش حاضر شامل کلیه دانشجویان دانشگاه اردکان بود که در سال تحصیلی 1399-1400 مشغول به تحصیل بودند، چون برای انجام پژوهش‌های مدل‌سازی معادلات ساختاری، نمونه‌ای به اندازه 200-400 کافی است (Maiyaz¹ و همکاران، 2006)؛ بنابراین تعداد 300 آزمودنی با استفاده از شیوه نمونه‌گیری در دسترس برای شرکت در پژوهش انتخاب شد که با توجه به مخدوش شدن پرسشنامه‌ها، تعداد 275 پرسشنامه وارد تحلیل شدند. روش گردآوری اطلاعات نظری در پژوهش پیش رو جهت بررسی ادبیات پژوهش، اسناد کاوی بود؛ همچنین گردآوری داده‌ها در این پژوهش از نوع میدانی و با استفاده از پرسشنامه بود. داده‌های حاصل از جمع‌آوری داده‌ها با استفاده از دوشیوه آمار توصیفی (محاسبه میانگین، انحراف استاندارد و فراوانی متغیرهای جمعیت‌شناختی) و شیوه آمار استنباطی (مدل‌یابی معادلات ساختاری SEM)، رویکرد تحلیل عاملی تأییدی (CFA) و تأیید روابط بین متغیرها با روش تحلیل مسیر با نرم‌افزار SPSS-21 & AMOS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت.

5. ابزار گردآوری داده‌ها

5-1. پرسشنامه شخصیتی پنج عاملی نئو فرم کوتاه

این پرسشنامه شصت گویه دارد. مؤلفه‌های این پرسشنامه شامل پنج خرده‌مقیاس روان‌نژنندی،

برونگرایی، انعطاف‌پذیری، دلپذیر بودن و باوجوددان بودن است. تفسیر مقیاس‌ها به صورت مقایسه‌ای انجام می‌گیرد، نه صرفاً بر مبنای نمره فرد در یک مقیاس؛ برای نمونه فردی که دارای نمره بالاتر از صدک 75 در مقیاس افسردگی است، تنها هنگامی دارای خُلق افسرده تشخیص داده می‌شود که نمره او در مقیاس هیجان‌های مثبت در محدوده کمتر از صدک 25 قرار گیرد. پس اگر نمره فردی در مقیاس افسردگی بسیار بالا و در مقیاس هیجان‌های مثبت نیز بالا باشد، نمی‌توان خُلق افسرده را برای او در نظر گرفت؛ به این دلیل که او فردی است که در بیشتر موقوفیت‌ها شاد و خرسند می‌باشد نه افسرده و ناامید. پس تفسیرکننده باید از تفکر همه یا هیچ در تفسیر مقیاس‌ها و شاخص‌ها بپرهیزد. شاخص‌ها و مقیاس‌ها کمی پیوسته دارند؛ برای نمونه شاخص برونگرایی یک کمیت پیوسته از برونگرایی تا درونگرایی است. توصیه می‌شود که تفسیر شاخص‌ها و مقیاس‌ها براساس «بسیار زیاد، زیاد، متوسط، کم و بسیار کم» انجام گیرد. روایی این پرسشنامه با استفاده از نظرات اساتید راهنمای و مشاور، مطلوب ارزیابی و تأیید شده است؛ همچنین پایایی آن نیز با استفاده از آزمون آلفای کرونباخ محاسبه شد. آلفای این پرسشنامه 0/78 به دست آمد که نشان‌دهنده پایایی قابل قبول این پرسشنامه است.

5-2. پرسشنامه استاندارد مشارکت سیاسی

فرج‌زاده (1393) این پرسشنامه را طراحی و ارائه کرده است. در این پرسشنامه برای مشارکت سیاسی، پنج سطح اساسی مطرح می‌شود که عبارتند از: ۱. حق رأی و شرکت در انتخابات؛ ۲. حق فعالیت‌های سیاسی و عضویت در احزاب و گروه‌های سیاسی؛ ۳. حق کاندیداتوری در انتخابات؛ ۴. دخالت در تصمیم‌گیری‌های کلان و تغییرات ساختاری. در پژوهش فرج‌زاده (1393) به جهت کسب روایی و اعتبار قابل قبول در جلسات فراوان با کمک استاد راهنمای به انتخاب معتبرترین شاخص‌های گردآوری شده از بین شاخص‌های حاضر در پرسشنامه‌های موجود و آزمون شده پیشین اقدام شده است؛ افزون بر آن تمامی گویه‌های استخراج شده در اختیار چند تن از اساتید و کارشناسان مرتبط با موضوع مورد مطالعه قرار گرفته و اشتراک نظر آنها بر گویه‌ها مبنی بر معتبر بودن سنجه مورد نظر بوده است و نیز پایایی این پرسشنامه در پژوهش مقدماتی بر روی 30 نفر از دانشجویان با آلفای کرونباخ 0/86 به دست آمده است.

5-3. پرسشنامه باورهای مذهبی

خدایاری‌فرد، شکوهی‌یکتا و غباری‌بناب (1374) این مقیاس را تهیه کرده‌اند که شامل 40 سؤال

در مورد حیطه‌های موضوعی عبادات (8 ماده)، اخلاقیات و ارزش‌ها (5 ماده)، اثر مذهب در زندگی و رفتار انسان (7 ماده)، مباحث اجتماعی (5 ماده)، جهان‌بینی و باورها (9 ماده)، علم و دین (6 ماده) است. نمره‌گذاری براساس روش لیکرت با گزینه‌های کاملاً موافق (4)، تا حدی موافق (3)، بینابین (2)، تا حدی مخالف (1) و کاملاً مخالف (0) تنظیم شده است. البته نمره‌گذاری گویه‌های زیر به صورت معکوس است: 2-7-4-20-25-31-34-38. در این پرسشنامه، نمره بین 0 تا 66: میزان نگرش مذهبی در فرد ضعیف است؛ نمره بین 66 تا 100: میزان نگرش مذهبی در فرد متوسط است و نمره بالاتر از 100: میزان نگرش مذهبی در فرد قوی است. در پژوهش نسابه (1384) روایی محتوایی پرسشنامه از سوی اساتید دانشگاه شیراز تأیید شده است؛ همچنین پایایی آن از راه بازآزمایی 0/88 آمده است. پایایی این مقیاس به سه روش اسپیرمنبراون، گاتمن و آلفای کرونباخ به ترتیب 0/93، 0/92، 0/95 محاسبه شده است؛ همچنین روایی این مقیاس براساس روایی سازه تأیید شده است (خدایاری فرد و همکاران، 1379).

6. یافته‌های پژوهش

6-1. یافته‌های توصیفی

6-1-1. متغیرهای جمعیت‌شناختی

■ جنسیت

جدول 1: توزیع فراوانی پاسخگویان براساس جنسیت

درصد معتبر	درصد	فراوانی	جنسیت
23/3	23/3	64	مرد
76/7	76/7	211	زن
100/0	100/0	275	جمع

■ سن

جدول 2: آماره‌های توصیفی متغیر سن

انحراف معیار	میانگین	بیشترین	کمترین	متغیر
3/346	22/91	35	18	سن

■ وضعیت تأهل

جدول 3: توزیع فراوانی پاسخگویان براساس وضعیت تأهل

درصد معتبر	درصد	فراوانی	وضعیت تأهل
43/6	43/6	120	مجرد
56/4	56/4	155	متأهل
100/0	100/0	275	جمع

6-1-2. متغیرهای اصلی پژوهش

جدول 4: آمارهای توصیفی متغیر ویژگی‌های شخصیتی

انحراف معیار	میانگین	بیشترین	کمترین	متغیر
8/633	30/50	44	15	روان‌نژادی
7/539	30/37	45	17	برون‌گرایی
6/522	31/90	46	17	دلپذیر بودن
6/324	31/62	44	16	انعطاف‌پذیری
6/827	31/46	45	17	با وجودان بودن

براساس جدول 4، میانگین و انحراف معیار متغیر روان‌نژادی به ترتیب 30/50 و 8/633 و میانگین و انحراف معیار متغیر برون‌گرایی به ترتیب 30/37 و 7/539 است؛ همچنین میانگین و انحراف معیار متغیر دلپذیر بودن به ترتیب 31/90 و 6/522 و میانگین و انحراف معیار متغیر انعطاف‌پذیری به ترتیب 31/62 و 6/324 می‌باشد و سرانجام میانگین و انحراف معیار متغیر باوجودان بودن به ترتیب 31/46 و 6/827 است.

جدول 5: آمارهای توصیفی متغیر باورهای مذهبی

انحراف معیار	میانگین	بیشترین	کمترین	متغیر
6/688	32/74	48	15	باورهای مذهبی بیرونی
2/416	20/91	27	15	باورهای مذهبی درونی
8/733	53/27	74	34	باورهای مذهبی

براساس جدول 5، میانگین و انحراف معیار متغیر باورهای مذهبی بیرونی به ترتیب 32/74 و 6/688 و میانگین و انحراف معیار متغیر باورهای مذهبی درونی به ترتیب 20/91 و 2/416 است و نیز میانگین و انحراف معیار متغیر باورهای مذهبی به ترتیب 53/27 و 8/733 است.

جدول 6: آماره‌های توصیفی متغیر مشارکت سیاسی

متغیر	کمترین	بیشترین	میانگین	انحراف معیار
مشارکت سیاسی	52	156	123/49	26/322

براساس جدول 6، میانگین و انحراف معیار متغیر مشارکت سیاسی به ترتیب 123/49 و 26/322 است.

2-2. یافته‌های استنباطی

2-1. پیش‌فرض‌های مدل معادله ساختاری¹

به منظور اجرای مدل سازی معادله ساختاری توجه به تعدادی پیش‌فرض اساسی اهمیت دارد که در پژوهش حاضر پیش‌فرض‌های لازم شامل حجم بهینه نمونه، داده‌های پرت چندمتغیره، همخطی چندگانه مورد نظر قرار گرفته‌اند؛ به گونه‌ای که با مدنظر قرار دادن حد بالای نسبت حجم نمونه به تعداد متغیرهای مشاهده شده و پارامترهای آزاد (نسبت 20 به 1)، پیچیدگی مدل، روش برآوردهای پارامترهای آزاد، برآورد حداکثر درست‌نمایی (نیاز داشتن به حجم نمونه بالا)، حجم داده‌های مفقود (کمتر از 5 درصد) و رابطه نرمالیتی چندمتغیره با حجم نمونه اصل بر این گذشته شد که حجم نمونه 275 نفر به منظور اجرای تحلیل مسیر کفايت لازم را دارد؛ همچنین پیش از برآوردهای پارامترهای آزاد در مدل معادله ساختاری مربوط به هریک از فرضیه‌های پژوهش موارد پرت چندمتغیره با شاخص ماهالونویس برسی شدنده که مشخص شد پنج مورد از داده‌ها باید حذف شوند. در پژوهش حاضر به منظور برسی هم‌خطی بین متغیرهای مستقل در مدل معادله ساختاری از مقادیر مربوط به دو شاخص² (VIF) و (Tolerance) استفاده شد که نشان‌دهنده هم‌خطی بین متغیرهای مستقل می‌باشد. با مدنظر قرار دادن نقطه برش مربوط به شاخص‌های Tolerance و VIF به ترتیب 0/4 و 2/5 (بالاتر بودن مقدار شاخص Tolerance از 0/4 و پایین‌تر بودن مقدار شاخص VIF از 2/5) نتایج این دو شاخص بیانگر عدم وجود هم‌خطی چندگانه و یا به عبارتی مطلوبیت این پیش‌فرض بود.

1. Structural Equation Modeling

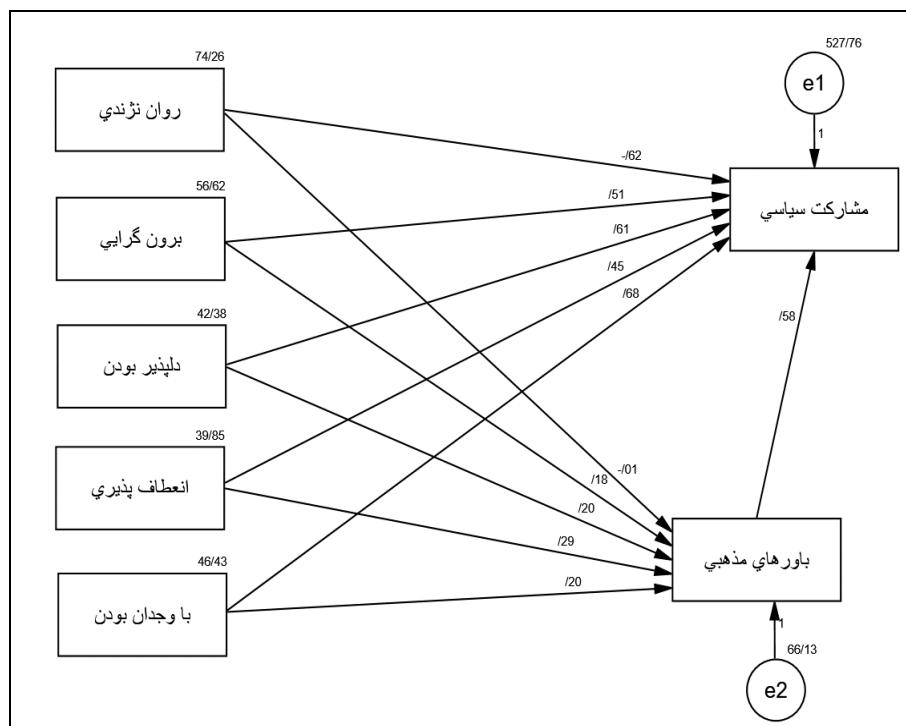
2. Variance Inflation Factor

جدول 7: برآورد مقادیر شاخص‌های هم‌خطی چندگانه متغیرهای مستقل

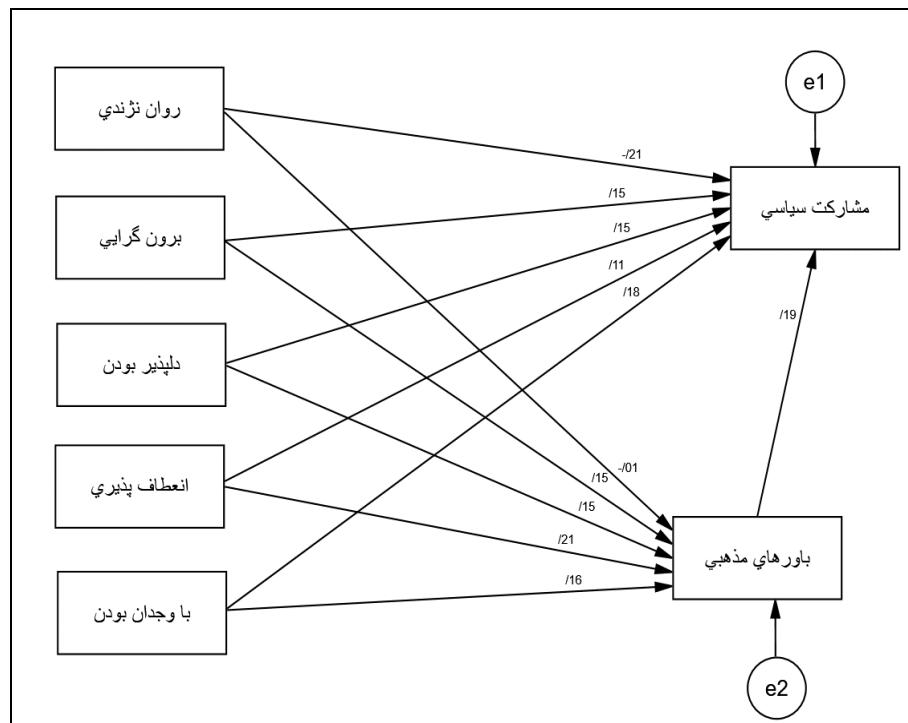
VIF	Tolerance	متغیرها
1/034	0/967	روان‌نژندي
1/036	0/965	برونگراري
1/034	0/967	دلپذير بودن
1/080	0/926	انحطاف‌پذيری
1/072	0/933	با وجودان بودن
1/149	0/870	باورهای مذهبی

2-2-6. آزمون فرضیه‌های پژوهش

برای بررسی فرضیات پژوهش از رویکرد مدل‌سازی معادله ساختاری کوواریانس محور استفاده شد. برآوردهای مربوط به شاخص‌های برازش کلیت مدل و پارامتر اصلی (اثرهای مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر مشارکت سیاسی) در زیر گزارش شده است:

شکل 1: مدل عوامل مؤثر بر مشارکت سیاسی در حالت غیراستاندارد

شکل 2: مدل عوامل مؤثر بر مشارکت سیاسی در حالت استاندارد

جدول 8: برآورد شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل معادله ساختاری

RMSEA	CFI	IFI	GFI	CMIN/DF	DF	CMIN	شاخص مقدار
0/050	0/935	0/941	0/982	1/682	10	16/822	

شاخص‌های ارزیابی کلیت مدل معادله ساختاری با توجه به دامنه مطلوب این شاخص‌ها در مجموع بیانگر این است که مدل مفروض تدوین شده از سوی داده‌های پژوهش حمایت می‌شوند؛ به عبارت دیگر برآرایش داده‌ها به مدل برقرار است.

برای محاسبه اثرباره‌ای مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر متغیر مشارکت سیاسی از روش خودگردان‌سازی¹ در نرم افزار Amos استفاده شد که خروجی آن در جدول 9 آمده است.

1. Bootstrap Method

جدول 9. برآورد اثرهای مستقیم و غیرمستقیم متغیرهای مستقل بر متغیرهای مشارکت سیاسی

برآورد				متغیر وابسته	متغیر میانجی	متغیر مستقل
غیرمستقیم		مستقیم				
P	مقدار	P	مقدار			
-	-	0/865	-0/009	باورهای مذهبی	-	روان‌نژندی
-	-	0/001	-0/205	مشارکت سیاسی	-	
0/810	-0/002	-	-	مشارکت سیاسی	باورهای مذهبی	
-	-	0/029	0/154	باورهای مذهبی	-	برونگرایی
-	-	0/025	0/148	مشارکت سیاسی	-	
0/023	0/030	-	-	مشارکت سیاسی	باورهای مذهبی	
-	-	0/045	0/152	باورهای مذهبی	-	دلپذیر بودن
-	-	0/027	0/155	مشارکت سیاسی	-	
0/035	0/029	-	-	مشارکت سیاسی	باورهای مذهبی	
-	-	0/006	0/210	باورهای مذهبی	-	انعطاف‌پذیری
-	-	0/081	0/110	مشارکت سیاسی	-	
0/013	0/040	-	-	مشارکت سیاسی	باورهای مذهبی	
-	-	0/042	0/157	باورهای مذهبی	-	با وجود بودن
-	-	0/016	0/178	مشارکت سیاسی	-	
0/036	0/030	-	-	مشارکت سیاسی	باورهای مذهبی	
-	-	0/016	0/193	مشارکت سیاسی	-	باورهای مذهبی

بنابر مقادیر برآورده شده، می‌توان تحلیل فرضیه‌های تحقیق را بدین صورت مطرح کرد:

- فرضیه اصلی: باورهای مذهبی دانشجویان در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با مشارکت سیاسی آنها، نقش واسطه‌ای دارد.

جدول 10: تأثیر متغیر ویژگی‌های شخصیتی بر متغیر مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

متغیر پیش‌بین	متغیر میانجی	متغیر ملاک	تأثیر غیرمستقیم	آماره سوبیل	سطح معنی‌داری	نتیجه آزمون فرضیه
روان‌نژندی	باورهای مذهبی	مشارکت سیاسی	عدم تأیید نقش واسطه‌ای	0/877	-0/15	-0/01*0/19
			تأیید نقش واسطه‌ای	0/036	2/09	0/15*0/19
			تأیید نقش واسطه‌ای	0/037	2/08	0/15*0/19
			تأیید نقش واسطه‌ای	0/014	2/46	0/21*0/19
			تأیید نقش واسطه‌ای	0/034	2/11	0/16*0/19

برای تحلیل اثرهای غیرمستقیم از روش‌های خودگردان‌سازی (جدول 9) و سوبول استفاده شد (جدول 10) که نتایج هر دو روش یکسان بود. با توجه به اطلاعات به دست آمده در جداول 9 و 10 و محاسبه آماره سوبول در سامانه آنلайн (نتایج در ذیل گزارش شده است)، مشخص شد باورهای مذهبی بین بعد شخصیتی روان‌نژندی و مشارکت سیاسی، میانجی‌گری نمی‌کند ($P>0/05$)، ولی بین سایر ابعاد شخصیتی با مشارکت سیاسی نقش میانجی‌گری معناداری دارد ($P<0/05$)؛ بنابراین فرضیه اصلی پژوهش تأیید شد: «باورهای مذهبی دانشجویان در رابطه بین ویژگی‌های شخصیتی با مشارکت سیاسی آنها، نقش واسطه‌ای دارد».

رابطه روان‌نژندی و مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

Input:	Test statistic:	Std. Error:	p-value:
a -0.009	Sobel test: -0.1550061	0.03344384	0.87681651
b 0.576	Aroian test: -0.1485386	0.03490002	0.88191773
s _a 0.058	Goodman test: -0.16239934	0.03192131	0.87099139
s _b 0.172	Reset all		Calculate

رابطه برون‌گرایی و مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

Input:	Test statistic:	Std. Error:	p-value:
a 0.177	Sobel test: 2.09330986	0.04870373	0.0363215
b 0.576	Aroian test: 2.03866439	0.05000921	0.04148353
s _a 0.066	Goodman test: 2.15259911	0.04736228	0.0313502
s _b 0.172	Reset all		Calculate

رابطه دلپذیر بودن و مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

Input:	Test statistic:	Std. Error:	p-value:
a 0.202	Sobel test: 2.08187299	0.05588814	0.03735407
b 0.576	Aroian test: 2.02716111	0.05739652	0.04264594
s _a 0.076	Goodman test: 2.14126819	0.05433789	0.03225242
s _b 0.172	Reset all		Calculate

رابطه انعطاف‌پذیری و مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

Input:	Test statistic:	Std. Error:	p-value:
a 0.287	Sobel test: 2.46229701	0.06713731	0.01380503
b 0.576	Aroian test: 2.41336472	0.06849856	0.01580599
s _a 0.079	Goodman test: 2.51433172	0.06574789	0.01192582
s _b 0.172	Reset all		Calculate

رابطه با وجودان بودن و مشارکت سیاسی با میانجی‌گری باورهای مذهبی

Input:	Test statistic:	Std. Error:	p-value:
a 0.199	Sobel test: 2.11413228	0.05421799	0.03450397
b 0.576	Aroian test: 2.05962374	0.05565288	0.03943452
s _a 0.073	Goodman test: 2.17321104	0.05274407	0.02976444
s _b 0.172	Reset all		Calculate

▪ فرضیه فرعی 1. بین ویژگی‌های شخصیتی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

این فرضیه در قالب پنج فرضیه فرعی آزمون می‌شود:

فرضیه 1-1: بین روان‌نژندی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم روان‌نژندی بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0.001$) و ($P=0.0205$). این رابطه معکوس و معنادار است؛ بنابراین فرضیه شماره 1-1 تأیید می‌شود: «بین روان‌نژندی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 1-2: بین برون‌گرایی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم برون‌گرایی بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0.05$) و ($P=0.048$). این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 1-2 تأیید می‌شود: «بین برون‌گرایی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 1-3: بین دلپذیر بودن و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

طبق نتایج جدول 9، اثر مستقیم دلپذیر بودن بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0.05$) و ($P=0.155$). این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 1-3 تأیید می‌شود: «بین دلپذیر بودن و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 1-4: بین انعطاف‌پذیری و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم انعطاف‌پذیری بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار نیست ($P>0/05$ و $\beta=0/110$)؛ بنابراین فرضیه 1-4، «بین انعطاف‌پذیری و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد» تأیید نمی‌شود.

فرضیه 1-5: بین باوجودان بودن و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم باوجودان بودن بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0/05$ و $\beta=0/178$)، این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 1-5 تأیید می‌شود: «بین با وجودان بودن و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد».

▪ **فرضیه فرعی 2.** بین باورهای مذهبی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم باورهای مذهبی بر متغیر مشارکت سیاسی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0/05$ و $\beta=0/193$)، این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه فرعی دوم تأیید می‌شود: «بین باورهای مذهبی و مشارکت سیاسی دانشجویان رابطه وجود دارد».

▪ **فرضیه فرعی 3.** بین ویژگی‌های شخصیتی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

این فرضیه در قالب پنج فرضیه فرعی آزمون می‌شود:

فرضیه 3-1: بین روان‌نژندی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم روان‌نژندی بر متغیر باورهای مذهبی به لحاظ آماری معنادار نیست ($P>0/05$ و $\beta=0/009$)؛ بنابراین فرضیه 3-1، «بین روان‌نژندی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد»، تأیید نمی‌شود.

فرضیه 3-2: بین برون‌گرایی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم برون‌گرایی بر متغیر باورهای مذهبی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0/05$ و $\beta=0/154$)، این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 3-2 تأیید می‌شود: «بین برون‌گرایی و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 3-3: بین دلپذیر بودن و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول (9)، اثر مستقیم دلپذیر بودن بر متغیر باورهای مذهبی به لحاظ آماری معنادار می‌باشد ($P<0/05$ و $\beta=0/152$)، این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 3-3 تأیید می‌شود: «بین دلپذیر بودن و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 3-4: بین انعطاف‌پذیری و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول 9، اثر مستقیم انعطاف‌پذیری بر متغیر باورهای مذهبی به لحاظ آماری

معنادار می‌باشد ($P < 0.01$). این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 3-4 تأیید می‌شود: «بین انعطاف‌پذیری و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد».

فرضیه 3-5: بین با وجودان بودن و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد.

براساس نتایج جدول (9)، اثر مستقیم با وجودان بودن بر متغیر باورهای مذهبی به لحاظ آماری

معنادار می‌باشد ($P < 0.05$ و $\beta = 0.157$). این رابطه مثبت و معنادار است؛ بنابراین فرضیه 3-5 تأیید می‌شود: «بین باوجودان بودن و باورهای مذهبی دانشجویان رابطه وجود دارد».

نتیجه‌گیری

از دیدگاه دینی مشارکت سیاسی فعال و حساسیت نسبت به سرنوشت خود و جامعه، نه تنها یک حق بلکه یک تکلیف حتمی، ضروری و ارزشی مطلوب برای دانشجویان و عموم جامعه است (حمیدی و راد، 1396)؛ همچنین مشارکت سیاسی که مهم‌ترین پروسه سیاسی در یک جامعه است، زمانی به بهترین شکل انجام می‌گیرد که دانشجویان با ویژگی‌های شخصیتی متفاوت در آن دخالت داشته باشند و بتوانند نقش خود را در آن ایفا سازند؛ امری که می‌بایست با ساختن تمهیدات و بسترسازی، زمینه‌های حضور دانشجویان مذهبی با ویژگی‌های شخصیتی همچون دلپذیر بودن، انعطاف‌پذیری و... در تصمیم‌گیری‌های سیاسی در محیط دانشگاه بیشتر شود (شهریاری، 1395). پس براساس یافته‌های پژوهش حاضر برای افزایش علاقه‌مندی دانشجویان به رفたرهای مشارکتی سیاسی، توجه ویژه‌ای به تقویت مبانی و اصول مرتبط با ویژگی‌های شخصیتی سیاسی و باورهای مذهبی که ارتباط آنها با میزان مشارکت سیاسی در این پژوهش اثبات شد، ضروری به نظر می‌رسد. با توجه به یافته‌های این پژوهش به مسئولان دانشگاه‌ها پیشنهاد می‌شود با برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌های تحکیم‌کننده باورهای مذهبی دانشجویان، زمینه را برای افزایش مشارکت سیاسی در امور کشور آنان فراهم کنند.

منابع

1. آقایوسفی، علیرضا؛ مجید صفاری‌نیا، محمود شرفی و حمیدرضا ایمانی‌فر (۱۳۹۳)، «پیش‌بینی کننده‌های شخصیتی گرایش به دین»، *دوفصلنامه علمی پژوهشی دین و ارتباطات*، س. ۲۱، ش. ۴۵، ص ۵-۲۶.
2. ایمانی‌فر، حمیدرضا؛ علی مصطفایی و سیروس محمودی (۱۳۹۹)، «تدوین مدل شهادت طلبی براساس ویژگی‌های شخصیتی با نقش واسطه‌ای نگرش مذهبی و عمل به باورهای مذهبی در دختران بسیجی»، *فصلنامه روانشناسی نظامی*، س. ۱۱، ش. ۴۳، ص ۵-۱۶.
3. باقریان، مصطفی و غلامرضا خوش‌فر (۱۳۹۶)، «بررسی رابطه بین ابعاد دینداری و مشارکت سیاسی دانشجویان دانشگاه مازندران»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، س. ۲۴، ش. ۷۶، ص ۱۷۵-۲۱۲.
4. بدربگرگری، رحیم (۱۳۹۳)، «تأثیر جهت‌گیری مذهبی و روش‌های مقابله مذهبی بر اعتیادپذیری دانشجویان دانشگاه تبریز»، *فصلنامه علمی پژوهشی راهبرد فرهنگ*، س. ۷، ش. ۲۸، ص ۱۵۳-۱۷۵.
5. بیرو، آلن (۱۹۹۶)، درآمدی بر دارالمعارف علوم اجتماعی، ترجمه باقر ساروخانی (۱۳۹۶)، تهران: کیهان.
6. جعفری کلاریجانی، احمد؛ احمد آذین و اصغر محمدی (۱۳۹۹)، «بررسی عوامل اجتماعی و فرهنگی مؤثر بر مشارکت سیاسی در بین جوانان استان مازندران»، *مطالعات توسعه اجتماعی ایران*، س. ۱۲، ش. ۲ (پیاپی ۴۶)، ص ۳۳-۴۶.
7. چراغی، اسماعیل و علی اکبر بیاری (۱۳۹۸)، «سازوکار تأثیر باورهای دینی در کاهش آسیب‌های اجتماعی مطالعات اسلامی آسیب‌های اجتماعی»، س. ۲، ش. ۱، ص ۸۹-۱۱۶.
8. حاجی‌پور، حسین؛ یوسف امینی و منوچهر کردزنگنه (۱۳۹۹)، «تأثیر سرمایه اجتماعی و دینداری بر الگوهای مشارکت‌پذیری سیاسی در بین شهروندان بالای ۱۸ سال شهر اهواز»، *فصلنامه علوم اجتماعی*، س. ۱۴، ش. ۴، ص ۵۲-۲۷.
9. حمیدی، رسول و فیروز راد (۱۳۹۶)، «بررسی رابطه سرمایه فرهنگی با مشارکت سیاسی دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد تبریز»، *مطالعات جامعه‌شناسی*، س. ۱۰، ش. ۳۵، ص ۶۵-۸۱.

10. خدایاری‌فرد، محمد؛ محسن شکوهی‌یکتا و باقر غباری‌بناب (1379)، «آماده‌سازی مقیاس نگرش مذهبی دانشجویان»، مجله روان‌شناسی، س 4، ش 3، ص 268-285.
11. رهبرقاضی، محمود‌رضا؛ ابوالفضل باقری اژیه و سمانه رحمانی (1399)، «گرایش‌های محافظه‌کاری: تأثیر ویژگی‌های شخصیتی»، روان‌شناسی بالینی و شخصیت، س 16، ش 1، ص 57-69.
12. زارعی، غفار (1396)، «بررسی عوامل موثر بر مشارکت سیاسی زنان» (مطالعه موردی: معلمان شهرستان پارسیان)، فصلنامه علمی پژوهشی زن و جامعه، س 8، ش 31، ص 32-39.
13. سردارنیا، خلیل‌الله؛ سینا امینی‌زاده و مظفر حسنوند (1398)، «تأثیر رسانه‌های جدید با واسطه‌گری متغیرهای اجتماعی بر مشارکت سیاسی دانشجویان مطالعه موردی: دانشگاه شیراز»، جامعه‌شناسی کاربردی، س 30، ش 2، ص 85-100.
14. شهریاری، حیدر (1395)، «مقایسه مشارکت سیاسی دانشجویان علوم انسانی با سایر گروه‌های تحصیلی» (مطالعه موردی: دانشجویان دانشگاه تهران)، رهیافت‌های سیاسی و بین‌المللی، س 5، ش 4، ص 163-189.
15. عبدالله‌نژاد، علیرضا؛ ابوذر قاسمی‌نژاد و جواد صادقی (1395)، «رسانه‌های اجتماعی و مشارکت سیاسی در انتخابات» (رابطه استفاده از فیسبوک، تلگرام و اینستاگرام و مشارکت سیاسی دانشجویان در انتخابات هفتم اسفند 1394)، مطالعات رسانه‌های نوین، س 2، ش 5، ص 34-75.
16. فرج‌زاده، مهدیه (1393)، «نقش شبکه ماهواره‌ای فارسی زبان بی‌بی‌سی در مشارکت سیاسی دانشجویان»، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه علامه طباطبائی تهران.
17. فیست، جس و گرگوری فیست (2006)، نظریه‌های شخصیت (ویراست هشتم)، ترجمه یحیی سید‌محمدی (1397)، تهران: روان.
18. قادرزاده، امید؛ فاطمه شریفی و الناز حسن‌خانی (1398)، «مشارکت سیاسی و عوامل مرتبط با آن: مطالعه پیمایشی دانشجویان دانشگاه کردستان»، مطالعات توسعه اجتماعی- فرهنگی، س 7، ش 4، ص 93-129.
19. گنجی، حمزه (1396)، نظریه‌های شخصیت، تهران: ساواlan.
20. گودرزی‌زاده، علی و علیرضا بهرامی (1397)، «تأثیر دین و باورهای دینی بر سلامت روان و کاهش آسیب‌های اجتماعی دانشجویان»، پنجمین کنفرانس بین‌المللی روان‌شناسی، علوم

- تریبیتی و سبک زندگی، قزوین.
21. مدبر، سیف‌الله؛ اسماعیل‌صدری و نسیم‌محمدی (1397)، «پیش‌بینی سلامت روان دانش‌آموزان براساس باورهای دینی، خود کارآمدی تحصیلی و رشد اخلاقی»، *روان‌شناسی مدرسه*، س. 7، ش. 4، ص. 143-157.
22. مظاہری، امیر‌مسعود؛ محمود‌علمی، فیروز راد و حمزه صادقیان (1397)، «بررسی رابطه بین مشارکت سیاسی و بیگانگی اجتماعی در بین شهروندان شهر تبریز»، *مطالعات جامعه‌شناسنامه شهری*، س. 8، ش. 29، ص. 1-26.
23. مولائی، محمدضا (1397)، «نقش دانش و اعتماد سیاسی در پیش‌بینی علاوه‌مندی دانشجویان به مشارکت سیاسی»، *نشریه دانش سیاسی*، س. 14، ش. 1، ص. 141-163.
24. نادری، احمد (۱۳۹۶)، «فراتحلیل مشارکت سیاسی دانشجویان ایرانی: اثربخشی عوامل تبیین‌کننده عینی، انگیزشی-ذهنی، فرهنگی، اجتماعی و نهادی»، *مجله مطالعات جامعه‌شناسنامه*، س. ۳، ش. ۶، ص. ۲۴-۵۶.
25. نیازی، محسن؛ زهرا حسن‌زاده، فاطمه تورنجی‌پور و ایوب سخایی (1399)، «*مطالعات رابطه بین دین‌داری و مشارکت سیاسی شهروندان در ایران در دهه ۱۳۸۴-۱۳۹۴*»، *مجلس و راهبرد*، س. 27، ش. 102، ص. 213-239.
26. هارلوک، بی. الیزابت (2005)، *روان‌شناسی شخصیت با تأکید بر تحلیل عوامل مؤثر بر رشد شخصیت*، ترجمه پرویز شریفی درآمدی و محبوبه حاج نوروزی (1398)، تهران: آواز نور.
27. همیلتون، مالکو. بی (2001)، *جامعه‌شناسی دین*، ترجمه محسن ثلاثی (1396)، تهران: نشر ثالث.
28. Adorno, T., BurnswicK, E., Levinson, D. & Sanford, P. (2007), *The authotitrian personality*. New York: Harper.
29. Bahrami, E. & Tashk, A. (2004), Dimension of correlation between religion orientation and mental health and assessment of religion orientation scale. *Journal of Psychology and Training Sciences*, 4(1), 41–63. [In Persian].
30. Costa, P. T. & McCrae, R. R. (1985), *The NEO personality inventory: Psychological assessment resources* Odessa, FL.
31. Cuevas, J. A. & Dawson, B. L. (2021), An Integrated Review of Recent Research on the Relationships between Religious Belief, Political Ideology,

- Authoritarianism, and Prejudice. *Psychological Reports*, 124(3), 977–1014.
32. De-Benoist, A. (2016), *The current crisis of democracy*. Telos, New York.
33. Duriez, B. & Soenens, B. (2006), "Personality, identity styles, and religiosity: An integrative study among late and middle adolescents", *Journal of Adolescence*, 29, 119–147.
34. Eysenck, M. W. (1998), *Personality and the psychology of religion*, *Mental Health, Religion & Culture*. 1(1), 11–19.
35. Flores, W., Ruano, A. L. & Funchal, D. P. (2009), Social participation within a context of Political violence: Implications for the promotion and exercise of the right to Health in Guatemala. *Health and Human Rights*, 11(1), 37–48.
36. Gerber, A. S., Huber, G. A., Doherty, D., Dowling, C. M. & Ha, S. E. (2012), Personality and political attitudes: Relationships across issue domains and political contexts. *American Political Science Review*, 104(1), 111–133.
37. Ghaffari, A. (2012), Explanation of social participation in the central region of Iran, Case study: Markazi province, *Journal of Iranian Association for Cultural Studies and Communication*, 27(8), 116– 141. [In Persian].
38. Gosling, S. D. (2008), *Snoop: What your stuff says about you*, New York: Basic Books.
39. Hardwick, J. (2009), *Family business: litigation and the political economies of daily life in early modern France*: Oxford University Press on Demand.
40. Jones, M. A. & Leal, D. L. (2011), Political participation: Does religion matter? *Political Research Quarterly*, 54(4), 751–770.
41. Kaplan, H. & Sadock, J. (2003), *Comprehensive textbook of psychiatry*. Baltimore: Williams & Wilkins.
42. Mager, U. & Nowak, P. (2018), Effects of student participation in decision making at School.A systematic review and synthesis of empirical research.*Educational Research Review*, 13(2), 38–61.
43. Meyers, L. S., Gamst, G. & Guarino, A. J. (2006), *Applied multivariate research: Design and interpretation*: Sage publications.
44. O'Bradovic, J. & Masten, A. S. (2017), Developmental antecedents of young adult civic engagement, *Applied Developmental Science*, 11(1), 2–19.
45. O'Donnell, V. L. & Tobbell, J. (2007), The transition of adult students to higher

- education: legitimate peripheral participation in a community of practice? *Adult education quarterly*, 57(4), 312–328.
46. Pye, L. W. (2015), *Political culture and Political Development*: Princeton University Press.
47. Roberts, B. W., Wood, D. & Caspi, A. (2008), The development of personality traits in adulthood.
48. Rush, M. (2014), *Politics & Society*. New York: Routledge.
49. Saroglou V. (2017), Religion and the five factors of personality: A meta-analytic review. *Personality and Individual Differences*, 32(1), 15–25.
50. Sauerheber, J. D., Hughey, A. W., Wolf, C. P., Ginn, B. & Stethen, A. (2021), The Relationship Among and Between Marital Satisfaction, Religious Faith, and Political Orientation. *The Family Journal*, 29(1), 41–49.
51. Stronge, S., Bulbulia, J., Davis, D. E. & Sibley, C. G. (2021), Religion and the development of character: Personality changes before and after religious conversion and deconversion, *Social Psychological and Personality Science*, 12(5), 801–811.
52. Verma, B. & Sheikh, C. (1996), Cognitive style, personality and psychogenic needs, *Journal of the psychological researches*, 40, 62–68.
53. Xu, X., Soto, C. J. & Plaks, J. (2021), Beyond openness to experience and conscientiousness: Testing links between lower level personality traits and american political orientation, *Journal of personality*.